

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.246/2023/21.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2023. november 7. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt *vádlott1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2022. november 7. napján kihirdetett 1.B.179/2022/53. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott2 II. rendű vádlott köznyugalom elleni bűncselekményét társtettesként elkövetett garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *a*) és d) pont] *minősíti*.

A II. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre *enyhíti*.

vádlott3 III. rendű vádlottal szemben a büntetés kiszabását mellőzi, a III. rendű vádlottat 2 (kettő) évre *próbára bocsátja*.

vádlott4 IV. rendű vádlott bűncselekményeit

2 rendbeli testi sértés büntette kísérletének [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés] és

társtettesként elkövetett garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *a*) és d) pont] *minősíti*.

A IV. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 10 (tíz) hónapra, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre *enyhíti*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy vádlott1 I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám, vádlott4 IV. rendű vádlott lakcíme: lakcím.

A másodfokú eljárás során felmerült 522.257,- (Ötszázhuszonkettőezer-kettőszázötvenhét) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék fenti számú határozatával a 2021. május 6. napjától 2022. július 12. napjáig előzetes fogva tartásban volt, 2022. július 13. napjától bűnügyi felügyelet alatt álló vádlott1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés], ezért az I. rendű vádlottat 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, annak tartamába beszámította az I. rendű vádlott által előzetes fogva tartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt. A bűnügyi felügyelet beszámításánál egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött időt határozott meg. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] A 2021. május 7. napjától 2021. szeptember 3. napjáig előzetes fogva tartásban, 2021. szeptember 4. napjától 2021. december 20. napjáig bűnügyi felügyelet

hatálya alatt volt vádlott2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett – melyből egy rendbeli kísérlet – testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont]. A bíróság ezért a II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a II. rendű vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és akként rendelkezett, hogy a II. rendű vádlott a végrehajtás elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[3] A 2021. május 7. napjától 2021. szeptember 3. napjáig előzetes fogva tartásban, 2021. szeptember 4. napjától 2021. december 20. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt volt vádlott3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett – melyből egy rendbeli kísérlet – testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért a III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és annak tartamába beszámította a III. rendű vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, és akként rendelkezett, hogy a III. rendű vádlott a végrehajtás elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[4] vádlott4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntetének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] és garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont]. Ezért a IV. rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és annak végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a végrehajtás elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[5] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte az I. rendű vádlottat külön 231.747,- forint, az I. és IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen 45.790,- forint, a II. és III. rendű vádlottakat egyetemlegesen 69.752,- forint, valamint valamennyi vádlottat egyetemlegesen 58.150,- forint bűnügyi költség megfizetésére a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására az államnak, és megállapította, hogy a fennmaradó bűnügyi költséget az állam viseli.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

- az ügyészség vádlott1 I. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében,
- vádlott1 I. rendű vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés érdekében, büntethetőséget kizáró okra történő hivatkozással, másodlagosan eltérő minősítés, erős felindulásban elkövetett emberölés büntetének megállapítása, és erre tekintettel a büntetés enyhítése érdekében,
- vádlott2 II. rendű vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése, valamint a testi sértés büntette vonatkozásában felmentés érdekében,
- vádlott3 III. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében,
- a IV. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.222/2022/10. számú átiratában a vádlott1 I. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[8] Eljárási szabálysértésként észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 454. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére kizárólag az írásba foglalt indokolt ítéletet rendelte a sértetti képviselő részére kézbesíteni, az ügydöntő határozat kihirdetés előtt írásba foglalt rendelkező részét a jogorvoslati jogra történő kioktatással együtt elmulasztotta azonban kézbesíteni, annak ellenére, hogy sértett1 sértett tulajdonát képező, az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el. Mivel a Be. 581. § g) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a vagyoni érdekelt a rávonatkozó rendelkezés ellen, indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján intézkedjen a jogorvoslati jogra történő figyelmeztetést tartalmazó tájékoztatás kézbesítése iránt a vagyoni érdekelt jogi képviselője részére, és az elsőfokú ítéletet az ő nyilatkozatát követően bírálja felül. Észrevételezte továbbá, hogy az ítélet indokolásában tévesen került rögzítésre a bűncselekmény helyszínén jelen volt kiskorú személy utóneve név2, mivel az helyesen név.

[9] A főügyészség véleménye szerint a megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, az általuk elkövetett bűncselekményeket azonban csak részben minősítette a törvénynek megfelelően. Az elsőfokú bíróság a II./ tényállási pontban írt cselekmény tekintetében azt állapította meg, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott is társtettesként követte el a terhére rótt testi sértés bűntettét, illetve annak kísérletét, jogi indokolásából azonban nem állapítható meg, hogy kivel követte el ezeket a bűncselekményeket szándékegységben. Mivel ezen cselekményeknek vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak a sértettjei, értelemszerűen velük szándékegységben a sérelmükre megvalósított bűncselekmény elkövetése során nem járhatott el, így viszont kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a IV. rendű vádlott társa, vádlott1 I. rendű vádlott volt, hiszen a tényállás szerint az I. rendű vádlott szintén részt vett a kölcsönös verekedésben. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak véleménye szerint az I. rendű vádlott bűnösségét további 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének kísérletében is meg kellett volna állapítani.

[10] Ezen túlmenően sérelmezte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor vádlott2 II. és vádlott4 IV. rendű vádlott I./ tényállási pontban rögzített kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartását, mely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat váltson ki, önálló tettesként és nem társtettesként elkövetett garázdaság bűntettének minősítette, és akkor is, amikor minősítő körülményként nem állapította meg a csoportos elkövetést. Hivatkozott e körben a 4/2007. Büntető Jogegységi Határozat I./ pontjára. Véleménye szerint, figyelemmel a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontjára, II. és IV. rendű vádlottak a garázdaság bűntettét csoportosan követték el, tekintve, hogy a II. rendű vádlott nem egyedül, hanem kk. kiskorú neve társaságában volt, amikor a tényállásban leírt magatartást megvalósította. A kiskorú személy büntetőjogi felelősségre vonására nem kerülhetett sor, ez azonban nem képezheti akadályát a II. és IV. rendű vádlott cselekménye kapcsán a csoportos elkövetés, mint a bűncselekmény további minősítő körülménye megállapításának.

[11] Egyebekben a fellebbviteli főügyészség egyetért a törvényszék azon álláspontjával, mely szerint vádlott1 I. rendű vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben, és cselekménye nem minősülhet erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettének. Észrevételezte, hogy az ítéletben hivatkozott eseti döntés száma elírás folytán tévesen került rögzítésre.

[12] A fellebbviteli főügyészség indítványozta a bűnösségi körülmények kiegészítését és sérelmezte, hogy a törvényszék nem vette figyelembe kellő súllyal azt, hogy a II./ tényállási pontban rögzített cselekménysor kialakulásában vádlott1 I. rendű vádlottnak meghatározó szerepe volt, felelősségét az eljárás során mindvégig kisebbíteni kívánta, a kölcsönös verekedésben való részvételét következetesen tagadta, megbánást a sértettek irányában az eljárás során nem tanúsított. Tekintettel továbbá arra, hogy az I. rendű vádlott bűnössége további bűncselekmények elkövetésében is megállapítható, amelyre figyelemmel vele szemben halmazati büntetést kell kiszabni, álláspontja szerint az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama aránytalanul enyhe, annak súlyosítása indokolt, az adott büntetési tételkeret alsó határát jóval meghaladó, a középértékhez jobban közelítő tartamban történő megállapítása szükséges.

[13] Összességében a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta, akként, hogy az ítéltábla vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét állapítsa meg további 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntetékének kísérletében, a kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa és azt halmazati büntetésként kiszabottnak tekintse, vádlott2 II. és vádlott4 IV. rendű vádlottak köznyugalom elleni bűncselekményét társtettesként és csoportosan elkövetett garázdaság büntetékének is minősítse, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[14] vádlott1 I. rendű vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen részleges megalapozatlanságra történő hivatkozással az ítéleti tényállás több ponton történő kiegészítését és helyesbítését indítványozta, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre tévesen következtetett, tévesen állapította meg, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott boxert használt, továbbá, hogy az I. rendű vádlott okozta az elhunyt sértett alkarján lévő védekezői sérülést és tévesen határozta meg az I. és IV. rendű vádlottakkal szemben álló és verekedésben résztvevő felek számát. Hivatkozott arra, hogy sértett1 sértett gépkocsijának szélvédője törött állapotban volt a helyszínen, ezzel a sérüléssel rendelkező gépkocsival érkezett a tett színhelyére. Ebből pedig az következik álláspontja szerint, hogy az orvosszakértő által a sértett alkarján rögzített védekező jellegű sérülés nem társítható kétséget kizáró módon a jelen ügyben tárgyalt cselekményhez, mert a gépjármű sérüléséből a védelem számára az a következtetés volt levonható, hogy a sértett aznap vagy előző nap a vádbeli cselekményt megelőzően nemsokkal, eszközös, ütlegetéses konfliktusba keveredett valaki mással, másutt. Ezért kérte a sértett gépkocsijának külső behatásra bekövetkezett szélvédő törését bizonyítékként értékelni, azt bevonni a ténybizonyítékok körébe, és abból az általa hivatkozott fenti megállapítások lehetőségét átgondolni. A gépjárműről a helyszíni szemle során készített felvételeket csatolt, melyeket az elsőfokú bíróság nem tett bizonyítás anyagává, ezért kérte a másodfokú eljárásban ezen fényképek bizonyítás anyagává tételét.

[15] Ezen túlmenően a törvényszék álláspontjával szemben részletesen indokolta, hogy vádlott1 I. rendű vádlott miért volt jogos védelmi helyzetben, miért nem állapítható meg, hogy a jogtalanság talaján állva követte vádlott2 II. rendű vádlott által vezetett furgont. Nem állapítható meg, hogy a gépkocsiból jogtalan támadási szándékkal szállt ki, szándéka a fizikai konfliktus kezdeményezésére, avagy céltudatos felvállalására nem terjedt ki. Ezzel szemben álláspontja szerint a román csoport erő-, eszköz- és létszámfölényben nyombani támadást fejtett ki ellene.

[16] Hivatkozott még arra, hogy a cselekmény véleménye szerint erős felindulásban elkövetett emberölésnek minősül, e körben sem osztotta a törvényszék álláspontját. A bírói gyakorlatra hivatkozva részletes indokát adta annak, hogy vádlott1 I. rendű vádlottban a külső körülmények hatására alakult ki magas fokú és intenzitású indulat, hiszen a fia kiszolgáltató helyzete láttán nyúlt a kése után. A cselekvés rögtönös volt, az I. és IV. rendű vádlott

túlerővel került szembe, amely létszámfölény és eszközfölényben mutatkozott meg. Az I. rendű vádlott csak akkor vette elő a kését, amikor már végképp kilátástalanná vált a helyzete. Hivatkozott még arra, hogy az egész cselekménytörténet abból az erkölcsi alapból ered, hogy ifj. vádlott1 a szabályok betartására akarta felszólítani az egyik román vádlottat, öntudatos állampolgár módjára kísérelte meg visszatartani attól, hogy a településen száguldozzon és ezáltal másokat veszélyeztessen. Véleménye szerint ez volt az erkölcsi kiindulópontja a jelen ügynek, ennek mentén szükséges rálátni az I. rendű vádlott jogos felháborodására, ami a fiával szembeni vasvillás fenyegetést illeti, és ennek mentén szükséges megérteni azt a kezdeti indulatot, ami az I. rendű vádlottat a furgon után hajtásra készítette, tehát a jogos számonkérés irányába.

[17] Vitatta, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott eszközt, boxert használt volna a cselekmények elkövetése során. Kifogásolta, hogy nyomszakértővel a Transporter nem lett megvizsgáltatva, továbbá véleménye szerint tévesen állapította meg a törvényszék, hogy nem volt ötödik személy jelen a II./ tényállási pontban leírt cselekmény során. A törvényszék feltételezésbe bocsátkozott, amikor ebben a körben arra hivatkozott, hogy tanúl amikor a mentőknek azt mondta, hogy öt román személy van jelen, „valószínűleg tévedett”. Az ötödik személy jelenléte a létszámfölény, erőfölény szempontjából bír jelentőséggel. Kifogásolta továbbá, hogy a sértett karján lévő sérülés nyoma nem egyezik meg a helyszínen lefoglalt eszköz nyomával.

[18] Összességében arra hivatkozott, hogy vádlott1 I. és vádlott4 IV. rendű vádlottak magatartása méltányolható erkölcsi kiindulóponton nyugodott, attól függetlenül, hogy utóbb helytelen döntés által szükségtelenül eredtek a román furgon nyomába. Összességében fenntartotta, mind a felmentés, mind az eltérő minősítés, mind a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését.

[19] vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak védője ugyancsak jogos védelmi helyzetre történő hivatkozással kérte a vádlottak felmentését, indokai szerint a II. rendű vádlott menekült az I./ pontban leírt cselekmény helyszínéről, haza akart menni, de vádlott1 I. és vádlott4 IV. rendű vádlottak üldözték. A II./ tényállásban leírt cselekmény alkalmával a II. és III. rendű vádlottak csupán védekeztek, nem tettek szűrő mozdulatot a vasvillával, súlyos sérüléseket szenvedett el a cselekmény során a III. rendű vádlott, ez a letartóztatásakor készített fényképeken is szemmel látható. Véleménye szerint tévesen zárta ki a törvényszék a jogos védelmi helyzetet és arra hivatkozott, hogy a helyszínen jelen volt egy gyermekkorú személy, egy nő, egy idősebb sértett és a II. rendű vádlott. Így nem voltak az I. és IV. rendű vádlottal szemben erőfölényben, ezért a II./ tényállási pont tekintetében mind a II., mind a III. rendű vádlottak felmentése indokolt jogos védelmi helyzet fennálltára tekintettel. Másodsorban a kiszabott büntetések enyhítését kérte.

[20] vádlott4 IV. rendű vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen kifejtette azt az álláspontját, mely szerint a törvényszék az ítélet tényállásával kapcsolatban tett indokai és következtetései tévesek és iratellenesek, illetve az objektívnek tekinthető szakértői véleménnyel is ellentétesek a IV. rendű vádlott vonatkozásában, figyelemmel születési rendellenességére. Az I./ tényállási pont kapcsán indítványozta a IV. rendű vádlott vallomását elfogadni, amelyet tanúl vallomása teljes egészében alátámasztott, és eszerint semmi olyan cselekmény nem történt, amely a garázdaság tényállását megvalósította volna. Vitatta a törvényszék azon megállapítását, mely szerint a IV. rendű vádlott boxert használt, ezzel sértette meg a Transportert, és ezt használta a verekedés során. A védői okfejtés szerint 2 darab boxer lefoglalására került sor, azonban akinek csak az egyik keze alkalmas ütésre, annak a személynek elég egy boxer. A két boxer különböző és ezek a tények kizárják, hogy a IV. rendű vádlott volt a tulajdonosa, illetve a használója ezeknek az eszközöknek. A horpadás a Transporter oldalán véleménye szerint nem

a boxertől származott, mert az más nyomot hagyott volna. Hivatkozott arra, hogy védeence nem rendelkezett boxerrel, a törvényszék előtt a lefoglalt boxert fel sem tudta húzni a kezére, ennek ellenére állapította meg a törvényszék a tényállásban, hogy az a IV. rendű vádlott tulajdona, amit a cselekmény elkövetésekor használt. A vádirat II./ tényállásában leírt esemény álláspontja szerint nem történhetett úgy, ahogyan azt a vádirat és az ítélet tartalmazza. Indítványozta, hogy az ítéltábla győződjön meg arról, hogy a IV. rendű vádlott fel tudja-e húzni a boxereket a kezére, továbbá bizonyítási kísérlet elvégzését is indítványozta, mely szerint a IV. rendű vádlott egy autólemezre mérjen ütést a boxerrel kis, közepes és nagy erővel. Álláspontja szerint ugyanis annak jelentősége van, ha nem volt eszközhasználat a IV. rendű vádlott részéről. Összességében indítványozta megalapozatlanság miatt eltérő tényállás megállapítását, és a IV. rendű vádlott felmentését. Másodlagosan, az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését.

[21] Kizárólag a vádlott2 II., vádlott3 III. és vádlott4 IV. rendű vádlottak tekintetében a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések az alaposak.

[22] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt nem sértett, amely a Be. 607. § (1) bekezdése, Be. 608. § (1) bekezdése, illetve Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[23] A fellebbviteli főügyészség által észrevételezett eljárási szabálysértésre vonatkozó megállapításokat az ítéltábla osztotta, a sértett jogi képviselője részére a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján kézbesítette az ítélettel szembeni jogorvoslati jogra történő figyelmeztetést, a jogi képviselő azonban a rávonatkozó ítéleti rendelkezéssel szemben fellebbezést nem jelentett be, így a másodfokú bíróság ezt az eljárási szabálysértést kiküszöbölte.

[24] Az elsőfokú bíróság eljárása során tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítási eljárást a szükséges körben és mélységben lefolytatta, a bizonyítékokat maradéktalanul mérlegelési körébe vonta, azokat különös gondossággal értékelte. Kellően és okszerűen indokolta a bizonyítási indítványok elutasításának okait.

[25] A perrendi szabályok betartásával felvett bizonyítás során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelte, megnyugtató, iratszerű és logikus indokát adta annak, hogy a részben egymást támogató, részben egymással szembenálló bizonyítékok közül melyeket és miért fogadott el.

[26] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bizonyítékok értékelése alapvetően az elsőfokú bíróság feladata, és bár a bizonyítékok szabadon értékelhetőek, ennek azonban korlátja, hogy valamennyi releváns bizonyítékra ki kell terjednie, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Amennyiben a bizonyítékok értékelése a fentiek szerint valósul meg, úgy a bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság kötve van. Tekintve, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak ítélte, sem a felmentés, sem az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezések – melyek gyakorlatilag a bizonyítékok értékelését támadták – eredményre nem vezethettek.

[27] A vádlottak, illetve védők tényállást érintő kifogásait az ítéltábla nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy az I./ tényállási pont tekintetében milyen bizonyítékokat fogadott el, mely bizonyítékok voltak azok, amelyek vádlott4 IV. rendű vádlott boxerhasználatát alátámasztották:

[28] tanú2 tanú elmondta, hogy a Transporteren korábban sérülés nem volt. Az a helyszíni szemle során készült fényképfelvételek alapján is megállapítható, hogy a gépjármű oldalán sérülés keletkezett. vádlott2 II. rendű vádlott pedig egyértelműen nyilatkozott, hogy ezt a sérülést vádlott4 IV. rendű vádlott okozta boxerrel a kezén. Ezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság elfogadta és kellő indokát is adta annak, hogy miért ezen bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást.

[29] A II./ tényállási pont tekintetében vádlott4 IV. rendű vádlott boxerhasználatával kapcsolatosan a szakértő nyilatkozott, hogy vádlott3 III. rendű vádlott sérülése lehet boxerhasználat eredménye. Az eljárás során senki sem hivatkozott arra, hogy a IV. rendű vádlott a verekedés során visszament volna a gépjárművéhez, így helyes az a megállapítás, hogy boxerrel a kezén szállt ki a személygépkocsijából. A IV. rendű vádlott az elsőfokú bíróság eljárása során felvette a kezére ezt a boxert, az erről készült fényképfelvételek az iratokban fellelhetőek. A fényképek alapján a boxer használata a IV. rendű vádlott esetében nem volt kizárható. Ezen túlmenően vádlott1 I. rendű vádlott eszközhasználatával kapcsolatban az elhunyt sértett alkarján lévő sérülés tekintetében a szakértő már foglalkozott azzal a védelmi felvetéssel, mely szerint az eszköz méretei és a bőrön lévő sérülés nagysága nem egyezik meg. Az igazságügyi orvosszakértő határozottan nyilatkozott a tekintetben, hogy a bőrön lévő sérülés nem egyezhet meg az eszköz méretével a bőr tulajdonságai miatt. Így e körben is helyes volt az elsőfokú bíróság ténymegállapítása.

[30] vádlott1 I. rendű vádlott védőjének, továbbá az I. és IV. rendű vádlottak létszámfölnnyel kapcsolatos hivatkozását sem osztotta a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság mérlegelés tárgyává tette az erre történő hivatkozásokat, és nem látta megállapíthatónak az ötödik személy jelenlétét. Indokait e körben a másodfokú bíróság logikai hibától mentesnek ítélte. Az ötödik személy jelenlétének azért sincs jelentősége, mert az eljárás során arra nem hivatkozott sem az I., sem a IV. rendű vádlott, hogy az események közben jelent volna meg még egy személy, így mindkét fél amikor belebocsátkozott a verekedésbe, látta, hogy kikkel áll szemben, ennek tudatában álltak bele a helyzetbe, annak ellenére, hogy megtehették volna, hogy a gépjárművükből nem szállnak ki, ha túlerőt érzelnék.

[31] Ezen túlmenően a másodfokú bíróság megítélése szerint annak nincs perdöntő jelentősége, hogy a sértett autója hogyan sérült meg. Az alkaron található sérülés keletkezését az elsőfokú bíróság az orvosszakértői vélemény alapján ugyancsak bemérlegelte, bizonyítékértékelő tevékenysége az ítéltábla álláspontja szerint aggálytalan volt. Ezért az ítéltábla nem ítélte alaposnak sem vádlott1 I., sem vádlott4 IV. rendű vádlottak védői által előterjesztett bizonyítási indítványokat.

[32] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján, tekintve, hogy a tényállás részben hiányos volt, a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint kiegészítette:

[33] Az ítélet [18] bekezdésében írtakat kiegészítette az indokolás [94] bekezdésében részletezettekkel, mely szerint sértett1 sértett lendületesen, támadólag lépett az I. rendű felé, mielőtt őt a vádlott megszurta volna.

[34] Ez a kiegészítés azért vált szükségessé, mert erre az elsőfokú bíróság jogi indokolásában hivatkozott, az esemény menetét azonban az ítélet tényállásában hiányosan rögzítette.

[35] A [19] bekezdésben írtakat pedig kiegészítette azzal, hogy tanú1 a felszólításnak megfelelően a segélyhívót 19 óra 30 perckor hívta, a hívás megkezdésére sértett1 sértett leszúrását megelőzően került sor.

[36] Ez a kiegészítés pedig az elkövetési idő pontos meghatározása érdekében vált szükségessé.

[37] Az ítélet jogi indokolását helyesbítette a másodfokú bíróság, hogy a kiskorú személy neve helyesen: kiskorú neve.

[38] A jogi indokolás [109] bekezdésében a hivatkozott bírósági határozat száma helyesen BH.2007. 71.

[39] A fenti helyesbítésekkel, illetve kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a másodfokú bíróság határozatának alapjául elfogadta.

[40] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért a felmentés érdekében bejelentett, lényegét tekintve a bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[41] A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg mind a négy vádlott büntetőjogi felelősségét. Helyes volt az a megállapítása is, hogy egyik vádlott sem volt jogos védelmi helyzetben. E körben kifejtett indokait a másodfokú bíróság mindenben osztotta. A cselekményben részt vevő valamennyi vádlott tisztában volt azzal, hogy a konfliktus megoldása békés úton nem fog megoldódni, fizikai összecsapásra felkészülten, eszközökkel felszerelve szálltak ki az gépjárműveikből.

[42] vádlott1 I. rendű vádlott esetében az erős felindulásban elkövetett emberölés sem állapítható meg. Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy az ölési cselekményt kiváltó indulat akkor tekinthető a privilegizált eset megállapítására alkalmasnak, ha az egyfelől az elkövetőn kívüli ok miatt keletkezik. Így olyan okra nem lehet hivatkozni, amelyet az elkövető maga idézett elő. (BH2012. 214.) vádlott1 I. és vádlott4 IV. rendű vádlottak tudatosan folytatták az I. tényállási pont szerint kialakult konfliktust, a körülményekből egyértelmű volt, hogy a II. tényállási pont helyszínén láthatóan bántalmazásra alkalmas eszközökkel fellépő személyekkel vita és verekedés alakulhat ki, amelyben bármelyiküket bántalmazhatják. Megjegyzi az ítéletábra, hogy bár az adott helyzet alkalmas volt arra, hogy erős érzelmeket váltson ki, hiszen az I. rendű vádlott észlelte, hogy a gyermekét súlyosan bántalmazzák, ez önmagában nem teremt alapot az emberölés privilegizált esetének megállapítására. Így helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy az I. rendű vádlott cselekménye nem minősül erős felindulásban elkövetett emberölésnek, és e körben tett indokait szintén minden osztotta a másodfokú bíróság. Mindezekre figyelemmel a vádlott1 I. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítése törvényes volt.

[43] Nem osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy vádlott1 I. rendű vádlott bűnössége megállapításának van helye további 2 rendbeli súlyos testi sértés büntetnének kísérletében. Kétségtelen, hogy az ítéleti tényállás [17] bekezdése tartalmazza, hogy vádlott1 I. és vádlott4 IV. rendű vádlottakat támadás érte, melynek során viszonyították az ütések. A tényállás többi része ugyanakkor pontosan tartalmazta, hogy ki kit bántalmazott, és milyen sérülést okozott.

[44] A következetes bírói gyakorlat szerint, társtettesként felelnek az elkövetők az eredményért, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudva akaratosságban közösen bántalmazzák. Nincs jelentősége, hogy a több elkövető közül a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, a bekövetkezett eredményre figyelemmel kell a büntetőjogi felelősségüket megállapítani (BH2007. 71.).

[45] Az irányadó tényállás szerint – amelyet az ügyészség sem vitatott – vádlott1 I. rendű vádlott kizárólag sértett1 sértettet bántalmazta, míg vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottak valamennyi sérülését vádlott4 IV. rendű vádlott okozta. {[20], [21], [22], [23] elsőfokú ítéleti bekezdések}. Olyan személy nem volt, akit az I. és IV. rendű vádlottak

közösen bántalmaztak volna, így az I. és IV. rendű vádlottak tekintetében nem állapítható meg az, hogy szándékegységben ugyanazon sértettet bántalmazták.

[46] Vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy vádlott1 I. rendű vádlott cselekvősege pszichikai bűnsegédi magatartást megvalósíthatott-e. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű vádlott jelenléte nem volt olyan szándékerősítő hatású, amelyre figyelemmel bűnsegédi bűnrészessége megállapítható lett volna. Az I./ tényállási pontban részletezett konfliktust vádlott4 IV. rendű vádlott magatartása indította el, IV. rendű vádlott az autójából már eleve boxerrel szállt ki, azzal a Transporter oldalába ütött, így a vádlott2 II. rendű vádlottal szemben erőszakos fellépésére irányuló szándéka az I. rendű vádlott jelenléte nélkül is megvolt.

[47] A fentiekből következően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor vádlott4 IV. rendű vádlott II./ tényállási pontban írt magatartását társtetteségben elkövetettnek minősítette, hiszen vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottakat egyedül ő bántalmazta, a sérüléseket egyedül ő okozta nekik, így cselekményét 2 rendbeli önálló tettesként elkövetett testi sértés bűntette kísérletének minősítette a másodfokú bíróság.

[48] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, tévedett az elsőfokú bíróság amikor az I./ tényállási pontban írt cselekményt – a váddal egyezően – annak ellenére nem minősítette csoportosan elkövetettnek, hogy az általa megállapított tényállás szerint abban három személy vett részt, vádlott2 II. rendű vádlott, a IV. rendű vádlott és kk. kiskorú neve. A garázdaság csoportosan elkövetettnek minősül akkor is, ha az elkövetők egyikének büntetőjogi felelősségre vonására nem kerül sor.

[49] A 4/2007. Büntető Jogegységi Határozat I. és II. pontjában írtak szerint pedig a garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállást megvalósító alanyai önálló tettesek nem lehetnek. Az önálló tetteség akkor is kizárt, ha a csoportos elkövetés során egymás ellen lépnek fel. Csoportosan elkövetett garázdaság bűntette társtetteseinek szándék- és akarategysége szempontjából csak annak belátása szükséges, hogy az egymással – vagy másokkal – szembeni erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sértheti a közösség nyugalma. Az elkövetők személyes motivációja, indítéka a szándékegység megítélésénél figyelmen kívül marad. Így a másodfokú bíróság az ügyész által ezzel kapcsolatban kifejtetteket mindenben osztotta és a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontjában írtakra figyelemmel vádlott2 II. és IV. rendű vádlottak cselekményét társtetteségben, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett garázdaság bűntettének minősítette. [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont].

[50] A büntetés kiszabás körében értékelte a másodfokú bíróság az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

[51] vádlott1 I. rendű vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlást, továbbá azt, hogy több mint egy évet töltött letartóztatásban. (A Kúria 56. BKv. III. 10. pont). Mellőzte ugyanakkor súlyosító körülményként értékelni a különösen veszélyes eszköz használatát. A Kúria 56. BKv. III/2. pontjában írtak szerint az eszköz általában akkor tekinthető különösen veszélyesnek, ha az adott módon használva a szándékoltnál súlyosabb eredmény előidézésére alkalmas. Az élet elleni cselekmények esetén pedig akkor is, ha az adott módon használva nagy biztonsággal az elhárításra esélyt sem hagyva alkalmas a halálos eredmény előidézésére. Az eszköz különös veszélyessége nem értékelhető súlyosítóként, ha a bíróság erre is tekintettel minősítette súlyosabban a cselekményt.

[52] vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte helyesen a társtetteségben történő elkövetést (Kúria 56. BK vélemény III/12. pont) és további súlyosító körülményként, hogy a garázdaság bűntette kettő okból minősül

súlyosabban. Ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelte a cselekmény óta eltelt időmúlást, továbbá azt, hogy a II. rendű vádlott az eljárás során négy hónapot letartóztatásban volt.

[53] vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában is további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást és ugyancsak azt, hogy a III. rendű vádlott is négy hónapot letartóztatásban volt.

[54] vádlott4 IV. rendű vonatkozásában további enyhítő körülményként értékelte igazolt betegségét, a cselekmény óta eltelt időmúlást és helyesen nem a büntetlen előéletét, hanem fiatal felnőtt életkorát. (Kúria 56. BK vélemény III/4. pont). Súlyosító körülményként értékelte, hogy egy cselekményt társtetteségben követett el, továbbá, hogy a garázdaság büntette kettő okból minősül súlyosabban.

[55] Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is tekintettel helytállóan jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy a büntetési célok elérése érdekében vádlott1 I. rendű vádlottal szemben mindenképpen indokolt és szükséges szabadságvesztés kiszabása. Az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel helyes volt a törvényszék azon álláspontja, amikor a szabadságvesztés tartamát a törvényi minimumban határozta meg, azzal, hogy a cselekmény következményére figyelemmel az ún. enyhítő szakasz alkalmazása nem volt indokolt, mint ahogyan a kiszabott büntetés jelentős súlyosítása sem. Arányos volt az I. rendű vádlottal szemben a közügyektől eltiltás tartama és törvényes volt a feltételes szabadságból történő kizárása is.

[56] vádlott2 II. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak tekintetében helyesen döntött a törvényszék, amikor végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával látta elérhetőnek a büntetési célokat, az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára és az elkövetés körülményeire tekintettel. A szabadságvesztés tartama és a felfüggesztés próbaideje azonban a másodfokú bíróság megítélése szerint eltúlzottan súlyos, ezért azt a belső arányosságra figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint enyhítette.

[57] vádlott3 III. rendű vádlott tekintetében azonban tévesen jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy a büntetési célok eléréséhez szükséges a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása. A III. rendű vádlott 2 rendbeli 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el, melyből egy cselekmény kísérleti szakban maradt. Az enyhítő körülmények túlsúlyára, különösen büntetlen előéletére, a következetes bírói gyakorlatra is figyelemmel a másodfokú bíróság megítélése szerint nem indokolt vele szemben szabadságvesztés kiszabása. Alaposan feltehető, hogy a büntetés célok a III. rendű vádlott esetében büntetés kiszabása nélkül, annak próbaidőre történő elhalasztásával is elérhetőek, ezért a másodfokú bíróság vele szemben a büntetés kiszabását mellőzte és a Btk. 65. § (1) és (3) bekezdése alapján 2 évi próbaidőre próbára bocsátotta.

[58] Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint vádlott2 II. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak az előzetes mentesítésre az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére és tárgyi súlyára figyelemmel nem érdemesek.

[59] Az ítélet egyéb rendelkezései a törvény rendelkezéseinek megfelelőek voltak.

[60] A kifejtettek alapján az ítéltábla a bejelentett fellebbezések közül kizárólag a vádlott2 II., vádlott3 III. és vádlott4 IV. rendű vádlottak tekintetében a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket ítélte alaposnak, és az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálvá azt a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[61] A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költségről történő rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapult, figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjára is.

[62] A másodfokú bíróság vádlottl I. rendű vádlott új személyazonosító igazolványának számát, és vádlott4 IV. rendű vádlott új lakcímét megállapította a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjára.

[63] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapult.

Szeged, 2023. november 7.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

dr. Katona Dorottya s.k.
előadó bíró

dr. Joó Attila s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.246/2023/21. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.179/2022/53. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2023. november 7.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Terhes Erika
tisztviselő

Hitelesítési záradék

Terhes Erika tisztviselő aláírását és a Szegedi Ítéltábla bélyegzőlenyomatát hitelesítem.

Szeged, 2023. december 4.

Dr. Bálint Attila
az ítéltábla elnöke

